

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 745
din 13.11.2008

Dosar nr: 294/2007

Petiția nr: 5945/06.06.2007

Petent: I V

și B C

Obiect: Inegalitățile existente în sistemul de salarizare a magistraților determinat de acordarea unor sporuri numai în favoarea unor procurori și judecători (din cadrul DNA și DIICOT), în detrimentul altora (magistrații de la nivelul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, precum și al parchetelor de pe lângă acestea).

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. I V , A M , B A , S S I , A

și B C cu domiciliul ales în cadrul Judecătoriei Roman, Piața Roman Vodă, nr. 1, Județul Neamț, Municipiul Roman.

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. Ministerul Justiției, București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. **5945/06.06.2007**, formulată de către petenți, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 7655/26.07.2007 și 7656/26.07.2007, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 23.08.2007, s-a prezentat doar partea reclamată.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Petenții, prin sesizarea nr. 5945/06.06.2007, solicită CNCD să constate discriminarea cauzată de prevederile art.11 alin. 1 și 2 raportat la prevederile art. 3 și 4 din O.U.G. nr. 27/2006 aprobată, completată și modificată prin Legea nr. 45/2007. Astfel petenții arată că în expunerea de motive preliminară din O.U.G. nr. 27/2006 s-a justificat necesitatea unei salarizări adecvate și nediscriminatorii a judecătorilor și procurorilor, măsură prevăzută și în Capitolul VI pct. 3.3 din „Planul de acțiune pentru implementarea strategiei de reformă a sistemului judiciar pe perioada 2005 – 2007”, având ca termen de finalizare luna decembrie 2005. Obiectivul menționat a vizat eliminarea tuturor inegalităților existente în sistemul de

salarizare a magistraților determinat de acordarea unor sporuri numai în favoarea unor procurori și judecători în detrimentul altora. Noua modalitate de salarizare concretizată inițial prin aprobarea O.U.G. nr. 27/2006 și apoi prin emiterea Legii nr. 45/2007 adâncește și mai mult discriminarea directă dintre magistrați. Astfel, atât judecătorii cât și procurorii, indiferent de nivelul instanței ori a parchetului din care fac parte, au calitatea de magistrați, fapt ce reiese din prevederile art. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată.

Actualul sistem de salarizare trebuia să aibă ca obiectiv principal eliminarea oricărei forme de discriminare în ceea ce privește modalitatea de acordare a drepturilor salariale cuvenite magistraților. Trebuia dată eficiență corespunzătoare prevederilor art. 2 din O.U.G. nr. 27/2006 aprobată, completată și modificată prin Legea nr. 45/2007 în sensul că „salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor, ale procurorilor, ale personalului asimilat acestora și ale magistraților asistenți se stabilesc ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal”. Cu toate acestea, sporind nejustificat importanța și calitatea activității desfășurate de procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, noile dispoziții legale în materie îi salarizează pe aceștia potrivit criteriilor 6 – 13 de la lit. A din anexa la actele normative de mai sus, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii. Această grilă de salarizare stabilește în favoarea categoriei de salariați menționată un coeficient de multiplicare cuprins între 19 – 23, împrejurare ce se concretizează în venituri salariale net superioare, în detrimentul celorlalți magistrați, cum sunt judecătorii ce se pronunță prin actul de judecată pe care îl desăvârșesc asupra activității de urmărire penală efectuată de cei dintâi. Eludând criteriile reținute prin art. 2 amintit mai înainte, prevederile legale instituite prin art. 11 alin. 1 și 2 raportat la art. 2 și 3 din O.U.G. nr. 27/2006 aprobată, completată și modificată prin Legea nr. 45/2007, creează o discriminare evidentă.

Petenții susțin faptul că acordarea unei importanțe vădit superioare activității desfășurate de procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., raportat la activitatea desfășurată pentru aceleași cauze de judecatori, este nejustificată și nu reprezintă o metodă adecvată de atingere a scopului legitim urmărit și anume „reducerea fenomenului de corupție”. Astfel, pentru a exemplifica situația discriminatorie existentă, arătăm că un procuror din cadrul structurilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. care instrumentează un dosar de urmărire penală pentru o infracțiune de trafic de droguri ori de persoane sau o infracțiune de corupție prevăzută de Legea nr. 78/2000 este salarizat cu un coeficient de multiplicare de minim 19, putând ajunge până la un maxim de 23 corespunzător funcției deținute, în timp ce judecătorul cu grad de tribunal care judecă în primă instanță aceeași infracțiune iar prin actul său de judecată efectuează controlul urmăririi penale, este salarizat cu un coeficient de multiplicare de doar 15. Diferența importantă nu este motivată în nici un fel cu obiectivitate dacă se are în vedere faptul că potrivit art. 11 alin. 2 din O.U.G. nr. 27/2006, procurorii din cadrul acestor structuri beneficiază în plus „și de drepturile stabilite expres pentru aceștia, prin alte acte normative”. „Necesitatea intensificării neîntârziată a reducerii fenomenului de corupție” se asigură nu numai prin activitatea de urmărire penală, judecata fiind cea care finalizează și stopează fenomenul infracțional de criminalitate organizată, terorism sau de corupție. Instituirea unor criterii diferite de salarizare în situația în care activitatea de urmărire penală nu este superioară judecății au fost impuse numai cu scopul de a plasa categoria profesională a judecătorilor într-o situație discriminatorie față de procurorii D.N.A. și D.I.I.C.O.T., având ca efect direct, în condiții de competență materială identică, restrângerea exercitării dreptului „la un salariu egal pentru muncă egală”, contrar art. 1 alin. 2 lit. I din O.G. nr. 137/2000, republicată. Considerăm că deși scopul urmărit – reducerea neîntârziată a fenomenului de corupție – este legitim, metoda de atingere a acestuia nu este adecvată și invocăm în acest sens și practica Curții Constituționale, exemplificând prin Decizia nr. 20/02.02.2000. Deși

politica salarială internă trebuie aliniată, odată cu aderarea României la U.E., celei europene și anume să fie justă și echitabilă, Ministerul Justiției, prin actele normative inițiate în această materie, O.U.G. nr. 27/2006 și Legea nr. 45/2007, a continuat politica discriminatorie și de marginalizare a muncii desfășurată de cei prin intermediul cărora se îndeplinește propriu-zis justiția, și anume de magistrații judecătorești, încălcând astfel dispozițiile legii fundamentale care prin art. 126 alin. 1 statuează că „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Petenții susțin că modalitatea de salarizare stabilită inițial prin O.U.G. nr. 27/2006 aprobată ulterior cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, constituie o discriminare în înțelesul prevederilor art. 2 alin. 3 din O.G. 137/2000 deoarece deși scopul urmărit este legitim, metoda de atingere a acestuia nu este adecvată. Aceasta deoarece acordarea unei importanțe vădit superioare activității desfășurate de procurorii din cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A., raportat la activitatea desfășurată pentru aceleași cauze de judecătorești, este nejustificată și nu reprezintă o metodă adecvată de atingere a scopului urmărit. Prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție prevăzute de Legea nr. 78/2000, precum și sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor legale și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile de criminalitate organizată, trafic de droguri, macrocriminalitate economico – financiară, criminalitate informatică și terorism, prevăzute de Legea nr. 508/2004, nu reprezintă activități mai importante decât cea de judecată, finalizată prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești care soluționează în mod definitiv aceste cauze. Tratatul diferențiat, determinat prin stabilirea unui coeficient de salarizare net superior în favoarea procurorilor din cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A. față de judecătorești, urmărește și are ca efect nerecunoașterea importanței activității de judecată, care are ca scop reducerea fenomenului de corupție. Deși toți magistrații implicați se află în situații comparabile, atât în ceea ce privește statutul social și profesional, cât și importanța activității desfășurate, în ceea ce îi privește pe judecătorești, acestora nu le este respectat dreptul la un salariu egal pentru muncă egală, la o remunerație echitabilă și satisfăcătoare.

Referitor la posibilitatea pe care petenții o au de a se adresa, în conformitate cu art. 36 din O.U.G. 27/2006, după caz, cu o contestație la organele de conducere ale Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, aceștia învederează că, pe de o parte, aceste norme sunt dispozitive și nu imperative, stabilind în favoarea lor un drept, nu și obligația de a parcurge o etapă prealabilă, iar pe de altă parte, că acest demers ar fi fost inutil deoarece organele enumerate sunt abilitate să se pronunțe numai asupra calculării corecte a drepturilor salariale stabilite conform legilor de retribuire în vigoare, nu și cu privire la existența în cadrul acestora a unor prevederi discriminatorii, singura instituție abilitată fiind Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Prin adresa cu nr. 8121/08.08.2007, petenții au formulat concluzii scrise cu privire la excepția de necompetență materială a C.N.C.D.-ului, prin care au susținut că, în condițiile în care textele legale, prin care competența de soluționare a contestațiilor este atribuită altor instituții, conțin norme supletive, de recomandare și nu norme imperative, organele respective fiind abilitate să se pronunțe numai asupra calculării corecte a drepturilor petenților, singura instituție abilitată să se pronunțe asupra unor prevederi discriminatorii este Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Prin adresa cu nr. 8434/15.08.2007, petenții susțin că motivarea Ministerului Justiției este eronată, întrucât, pe de o parte nu se recunoaște scopul înființării acestor structuri, iar pe de altă parte acceptarea altei justificări ar conduce la încălcarea normelor obligatorii de competență materială și astfel la afectarea principiului unității procesului penal, acordând urmăririi penale superioritate în raport cu judecata.

Susținerea reclamatului

Prin adresa cu nr. 6812/28.06.2007, **Ministerul Justiției a ridicat excepția de necompetență a C.N.C.D.-ului**, susținând faptul că reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin O.G. 137/2000 republicată și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Prin urmare, modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării, depășind cadrul legal reglementat prin O.G. 137/2000. Ministerul Justiției apreciază că dispozițiile referitoare la salarizarea procurorilor din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. prin raportare la salarizarea judecătorilor și procurorilor de la judecătorii, tribunale, curți de apel și parchetele de pe lângă acestea, nu sunt discriminatorii. Într-adevăr, conform art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr 27/2006, modificată și completată prin Legea nr. 45/2007: „Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexă, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii”. Pe de altă parte, în conformitate cu dispozițiile art. 3 alin. 1 din același act normativ: „Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență”. Ministerul Justiției apreciază că, având în vedere dispozițiile O.U.G.nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, modificată și completată și ale Legii nr. 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, modificată și completată, aceste două direcții sunt structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, ca atare, salarizarea procurorilor ce își desfășoară activitatea în cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. trebuie să fie identică cu cea a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Acordarea coeficienților de multiplicare 19-23 acestor procurori s-a făcut avându-se în vedere nu criteriul cauzelor instrumentate, după cum se arată în memoriu – cauze de corupție ori de altă natură –, ci criteriul gradului instanței sau al parchetului unde funcționează, în acord cu dispozițiile art. 3 din O.U.G. 27/2006 și ale art. 74 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată.

Astfel, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după cum indică și denumirea sa, reprezintă o structură supraordonată celorlalte unități de parchet, având drept corespondent la nivelul instanțelor judecătorești Înalta Curte de Casație și Justiție. În ceea ce privește Direcția Națională Anticorupție aceasta reprezintă, potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 43/2002, o structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție. Astfel, conform art. 1 alin 1 și 3 din O.U.G. nr. 43/2002: „(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structura cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție” și „(3) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public.”

În mod similar, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism reprezintă o structură în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 1 alin. 1-2 din Legea nr. 508/2004, modificată și completată:

Ca atare, Ministerul Justiției apreciază că susținerile petenților potrivit cărora art. 11 alin. 1 din O.U.G. nr. 27/2006 instituie o discriminare sunt nefondate deoarece acordarea coeficienților de multiplicare 19-23 pentru procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. este făcută în considerarea nivelului parchetului unde funcționează aceștia. Coeficienții de multiplicare 19-23, conform Anexei la O.U.G. nr. 27/2006, lit. A, nr. Crt. 6 – 13 se acordă procurorilor cu funcții de conducere și execuție ce își desfășoară activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel că stabilirea acelorași reguli de salarizare pentru procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T., structuri ale aceluiași parchet ce funcționează pe lângă instanța supremă este firească și legitimă. Având în vedere cele anterior menționate, rezultă că nu poate fi reținut un tratament diferențiat nelegal între procurorii din cadrul D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și magistrații de la nivelul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, precum și al parchetelor de pe lângă acestea, deoarece nu poate fi reținută o situație comparabilă sau analoagă între cele două categorii de magistrați.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că prin adresa cu nr. 6812/28.06.2007, Ministerul Justiției a ridicat excepția de necompetență a C.N.C.D.-ului raportată la obiectul în cauză și că obiectul petiției este reprezentat prin inegalitățile existente în sistemul de salarizare a magistraților determinat de acordarea unor sporuri numai în favoarea unor procurori și judecători (din cadrul DNA și DIICOT), în detrimentul altora (magistrații de la nivelul judecătoriilor, tribunalelor și curților de apel, precum și al parchetelor de pe lângă acestea).

În drept, Colegiul Director admite excepția de necompetență ridicată de Ministerul Justiției prin adresa cu nr. 6812/28.06.2007, având în vedere că reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

De asemenea, având în vedere prevederile legale aflate în vigoare, **Colegiul Director** apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii, acest aspect fiind întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională: „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a CNCD, ridicată de Ministerul Justiției
2. O copie a hotărârii se comunică părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

